

CZECH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
TCHEQUE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
CHECO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Napište komentář na **jeden** z následujících textů.

1. (a)

Byla vlháká, letní, hvězdnatá noc. V nekonečné hloubi temného vesmíru povlávaly světélkující závoje vzdálených galaxií.

V džungli velkoměst vládl kypící bioruch. Neustále se hystericky překřikovaly alarmy kradených automobilů: hvízdaly jako obrovské plechové pěnice, ječely jako stádo 5 znásilňovaných ovcí, pískaly jako udivení svišťové, jimž za živa vytrhává z kožešiny pesíky holohlavý sup mrchožrout...

Téměř bez ustání prolétala ulicemi ječící sojka policejní hlídky varující před přepadem 10 bankovních poboček a před pilnými krtky, kteří pod starobylou dlažbou chodníků hloubili neslyšně ultrazvukovými rypáky tunely do penězi otlých filiálek renomovaných bankovních domů.

V křovinách barů a v temných houštinách erotických klubů si zákazníci ve smyslné křeči pochutnávali na zmítajících se tělech dětských, mladých i starých, bílých, snědých i černožlutých, úplných i údů zbavených.

Na kamenitých lukách chodníků kvetoucích nedopalky cigaret, použitými kondomy a 15 injekčními stříkačkami, se chvěla v nočním jemném vanu času nalomená stébla blažených narkomanů a hladem zmírajících žebráků, kteří rozžvýkali poslední barevný los nevyhrávající jack pot ve výši pouhých 28 milionů.

Z kmenů vysokopodlažních činžáků otevřenými okny padala kaskáda rytmické hudby, výkřiků a kvílení vražděných, chtíč drásající sténání souložníků z televizní kanalizace.

20 Co chvíli proťal oblohu svist letní létavice – sebevraha, který se rozhodl vznášet volným pádem vykročením z římsy v jednadvacátém patře, pokoušeje se tak přejít na protější planetu.

Noc kladla před lidi obrovskou švédskou mísu, spíše bazén plný nejrozmanitějších pokrmů, nápojů a slastných neřestí.

25 Pánbůh seděl v houpacím nekonečnu, bafal ze všech pozemských sopek a gejzírů.

Díval se na zemský povrch, kde tekly víno, pivo, sperma, slzy, krev a peníze proudem, hladil něžně na jeho koleně spočívající neviditelnou ruku trhu a spokojeně si pobrukoval:

„Tak, tak. Konečně je zase všechno jak má být.“

Ivan Jergl, *Něžné nokturno* (2005)

- Charakterizujte slovník a styl autora. Pokuste se odhalit, podle jakého základního principu dociluje metaforické transformace skutečnosti.
- V jakém tónu (modalitě) je tento krátký útvar napsán? Jak na vás text zapůsobil? Domníváte se, že právě takového (nebo jiného) účinku chtěl autor docílit?
- Je ono „nokturno“, vylíčené autorem, opravdu „něžné“?
- Komentujte ze svého stanoviska autorovu vizi světa.

1. (b)

Na nádraží

- Na peronu cizího nádraží jsme stáli,
já a dvě cizí ženy.
Cizota světa zela mezi námi.
Kam vezeš, ženo ve smutku, bolestná ramena svá?
5 A ty bílá, ty veselá,
komu jedeš rozdat své růže, své nožky, své úsměvy?
- Dvě ruce světa, dva póly duše mé
sahají po mně.
Smrt, zoufalství, oči duté a nedohledné,
10 studený průvan nicoty –
a dva kroky vedle jen život,
tělo sršící krví, něha a přitažlivost,
jež předchází početí,
ale což –
- 15 Snad právě tebe, veselou, růjnou,
čeká hranatá rakev na konci tvé cesty
a ty nevíš –
a k tobě, uvadlé steskem a hřbitovem zavánějící,
vlažné rty lásky se přitisknou neočekávaně.
- 20 A jako rychlík, jenž jede a jede a jede,
vlna života nás nese a krásno je
nevědět kam –

Josef Hora, *Srdce a vřava světa* (1922)

- Charakterizujte jednotlivé strofy z hlediska tematiky, adresáta, nálady. Věnujte pozornost také způsobu navazování jednotlivých strof.
- Pozorujte, jak básník pracuje s principem kontrastu na různých úrovních.
- Jaký je v básni vztah konkrétně smyslové a abstraktně filozofické složky?
- Překvapila vás pointa básně? Komentujte ze svého hlediska životní pocit, jež se za ní skrývá.